

Moja prva mobilnost

O projektu

Zahvaljujući želji za istraživanjem nečeg novog i spremnosti na konstantno učenje kolegice Nataše Hrzić naša škola ušla je u EU Comenius projekt pod nazivom The world around us - its cultural heritage and its landscapes.

Cilj projekta je prikazati svijet koji nas okružuje kroz prizmu kulturne baštine i prirodnih ljepota, uočiti sličnosti i razlike unutar različitih dijelova Europe.

U projekt je uključeno 12 zemlja: Velika Britanija, Španjolska, Francuska, Njemačka, Poljska, Estonija, Grčka, Cipar, Italija, Rumunjska, Bugarska i naravno Hrvatska.

Projektom je planirano sedam mobilnosti: Velika Britanija, Cipar, Italija/Hrvatska, Španjolska, Njemačka, Bugarska i Estonija.

Na redovitim sastancima užeg projektnog tima planirane su i dogovarane sve aktivnosti i mobilnosti.

Iako u početku nisam razmišljala o odlasku na neku određenu mobilnost, nakon posjeta naših partnera Hrvatskoj uvidjela sam da je to najbolji mogući način učenja među učiteljima koji svoje nove spoznaje s radošću prenose u razred. Moja težnja je bio odlazak na neku od posljednje dvije mobilnosti: turističko odredište Varna u Bugarsku ili Talin u Estoniji.

Jedna od želja mi je ispunjena, posjet Bugarskoj realiziran te ostaje još samo posljednja mobilnost u Talin gdje će se zaokružiti cijeli projekt u jedinstvenu cjelinu, ali na žalost pozdraviti i rasti s ekipama iz ovog „mногоzemaljskog„ projekta.

Predrasude

Kao i većina nas imala sam određene predrasude kojih sam na sreću bila svjesna. Zahvaljujući društvenim mrežama i razgovorima ugodnim s dragim ljudima raspolagala sam predznanjem o Varni kao popularnom turističkom odredištu na Crnom moru.

Guglajući uočila sam da je smještena uz veliku uvalu, jezero Varna gdje se očito miješaju slatka i slana voda. Samo Crno more nije slano kao Jadranskog zbog velikog pritoka velikih rijeka (crnomorski sliv). U zaljevu je smještena velika luka. Slike hotela također obećavajuće. Pogled na more, pješčanu plažu, bazen, sobe izgledaju prostrane...čak pomalo baca na ono sto i mi nudimo našim gostima.

Vremensku prognozu na mobitelu postavila sam na Varnu par dana prije odlaska te uočila da je vrijeme slično našem.

Prvi ishod ...sigurno nikad ne bih toliko proučavala neku zemlju ...

Znala sam da jezik ima sličnih riječi, da je zemlja prošla tranziciju kao i mi, ali bez rata.

I naravno kako u nekim momentima pretjerano pazim na čistoću(uz neka druga iskustva) bilo me pomalo strah kakav će biti smještaj, hrana i sl..

Prvi dojmovi

Sletivši u Varnu prvo ugledah novu aerodromsku zgradu s brisoleima tipa United colors of Benetton. U taksiju počinjem slovati ćirilicu, ime taksista Nikolaj, uči nas da se naopako r čita kao nastavak ja.

Putem do hotela upijam boje, mirise, slova, oblike, ...svijetle reklame Lidl, DM, Baumax(trgovine u kojima sam u Hrvatskoj bila večer prije puta) ...

Hotel novi, soba WoW, peti kat, galebovi lete na dohvat ruke. Pogled iz hotelske sobe prekrasanprema lijevo beskonačna pješčana plaža a na desno gat kojim je odijeljena luka.

Jedina razlika od Splita što u moru ne vidim niti jedan Brač (op.a. Splitsani sve otoke koje vide zovu Brač prvi, drugi...)

Popodne koristimo za šetnju, kroz park pješačkom zonom stižemo do kongresnog centra u kojem se odvija filmski festival. Hoteli i zgrade u centru građene stilom koji nam je poprilično poznat socijalistička gradnja. Ugostiteljski objekti Vanila, Godzila, MC Donalds, banke i bankomati i što je zanimljivo aparati za kavu na svakom koraku na ulici. Na kavi u Costa Caffè upoznajemo dvije ljubazne bugarke profesoricu engleskog jezika i njenu kći koje nam daju osnovne naputke što, kako i gdje po Varni.

Na večeri u hotelu doživljam pune okuse bugarske hrane. Moje oduševljenje sarmicama u vinovoj lozi i neobičnim slatkišem (nešto između fritula i princes krafne) daju naslutiti da ću pri povratku kući tražiti veći konfekcijski broj odjeće.

Izlet

Nedjelja, dan planiran za izlet na sjever. No prije polaska uočavam ispred hotela mnogobrojne ljude koji nose plastične boce vode. Radoznalost me odvodi do nekoliko lijepo ukrašenih slavina iz kojih teče topla voda. Sad nam je jasno da je i otvoreni bazen punjen tom vodom. Osim ugodne temperature, voda je poprilično slankasta, a miris sumpora kojim očito obiluje samo kod splitske može izazvati nostalgiju za dnevnim boravkom na Rivi.

Prirodno se postavlja pitanje zašto mi nemamo špinu u Marmontovoj ulici i zašto zimi nema otvorenih plivališta u bazenima uz more.

Putujemo na sjever posjetit rt Kaliakra s na čijem je vrhu kapelica naravno sv. Nikolaja. Srećom dobronamjerne domaćice od jučer su nas upozorile da se pripremimo za vjetrovito područje.

Prolazimo turističkom rivijerom, koja podsjeća na Kvarner. Točnije po trenutnoj popunjenosti i zvukovima na Makarsku rivijeru u zimskom periodu. Mnogobrojni veliki hotelski kompleksi koji su očit privatizirani u ovo doba godine su zatvoreni kao i kod nas. Nanizani ružni zatvoreni kontejneri podsjećaju nas kako u ljetnim mjesecima te ulice vrve ljudima i sadržajima za turiste.

Vozimo se i kroz poljoprivredna područja s mnogobrojnim vjetrenjačama, a zapažam da je veoma in poljoprivredno područje pretvoriti u golf teren.

U popodnevnom satima posjećujemo Balchik, prekrasan botanički vrt ljetnikovac i velnes možemo tako reći vladarice Marije. Upoznajemo cijelo rodoslovlje.

Saznajemo da je ruža bugarski simbol, a more je crnih stijena jer na dnu obiluje plinovima, te ne obiluje ribljim vrstama. U šetnji plažom prepoznajemo školjkaše koje vidimo i u našem moru i rado jedemo.

Han i mahala po Bloomu

Han i mahala su riječi koje sam sad spoznala čineći ... u potpunost po Bloomu. Pjesma, ples i hrana na prebogatoj trpezi.

Navečer odlazimo na seosko imanje, a prve životinje koje nas dočekuju su...deve i nojevi.

Han tj. Mahala u koju ulazimo prepuna je detalja iz prošlih vremena (slično se može vidjeti i po našim konobama i seoskim domaćinstvima).

Na ulazu dočekuju nas kruhom i mažuranom. Za stolom ukusno predjelo s lukom podsjeća i izgledom i okusom na soparnik. S konobarima razjašnjavamo što je sinija, a jelo koje se krčka naziva se gle čuda sac (kod nad cripnja ili peka malo južnije naziva se sačura..odakle li to pitam se ☺)

Već kušane sarmice kažu da su zamotane u zelje (vinova loza ili kupus)

Glazbeni dio večeri odlično pripremljen i izveden, 7/8 i koliko li ono imaju x/32 teško će netko tko taj ritam nema u genima uspjeti pohvatati. Eto i ideje za neki idući projekt da ubacimo i matematiku...

Pripremili su ljubazni domaćini i glazbu za svaku zemlju..najavljujući pjesmu iz hrvatske, kolegica Nataša i ja se samo gledamo...Nikad čule pjesmu, vjerojatno Srbija...reagirati ili ne. Znam da bi svaki Nijemac reagirao da je nešto austrijsko, a i obrnuto. S druge strane ni sama ne razlikujem češko od slovačkog.

Nude nam i Šabana Šaulića... Pri povratku u Hrvatsku saznah da su Srebrena krila bila svojevremeno popularna u toj zemlji. Da smo znale to bar malo prije...

Drugi dan-Posjet školi

Vrtić

Baba Marta na svakom koraku djeca crtaju. Natpis na vratima ravnateljskog ureda nije problem pročitati direktor, tu je i pomoćnica direktora matematičarka-iformatičarka. Mojoj sreći nema kraja Ljubazna domaćica pokazuje mi udžbenike iz matematike za peti i sedmi razred...ima dosta sličnosti. Univerzalnim matematičkim jezikom razaznajem: cijele izraze, osnovne geometrijske figure, jednađbe i nejednađbe, djeljivost, razlomke, četverokut, kub, kvadrat i kub binoma....

Ono sto sam odmah prenijela svojim sedmašima po povratku u Split je kako njihovi bugarski vršnjaci u petom razredu uče ono sto će oni tek u osmom i ne mogu mi više reći da im je teško. Osim toga uče kvadrat binoma i kub binoma koji će moji tek u osmom odnosno u srednjoj školi...

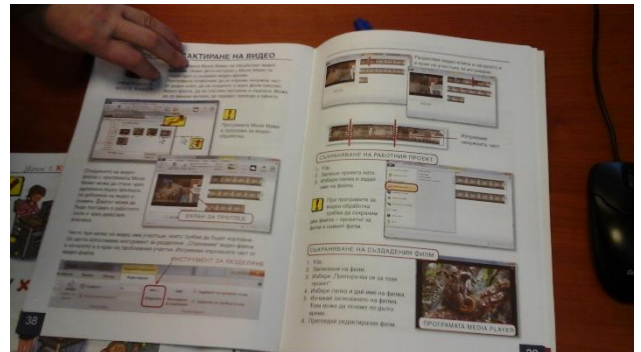
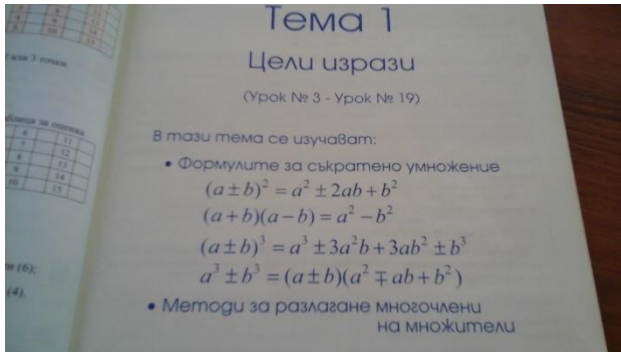
Papirologija

Dnevnik u svakom razredu kao i kod nas, ali ocjene su od 5 do 10.

U zbornici jos jedna ogromna knjiga (veća od naše matične) u koju svaki nastavnik upisuje svoje sate na kraju dana.

Nismo vidjeli e- dnevnik i e- maticu, ali imaju tri informatičke učionice s pametnom pločom i terminalima u jednoj od njih kako kaže kolegica u pauzi. Rečenica koja zvuči kao „Informatika je obligatna od prvog klasa“ mi se učinila potpuno nerazumljiva, ali ta informatika je obavezan predmet od prvog razreda!!!

U drugom razredu prema udžbeniku rade obradu teksta, drugi razred OŠ ne ŠŠ, pa prezentacije, a u

prvom ergonomiju i značenje tipki na tipkovnici. Zaključujem, oni su u matematici i informatici miljama ispred nas i trudim se da ne padnem u depresiju.

Školska priredba

U popodnevним satima sudjelujemo na zanimljivim radionicama, a na kraju uživamo u školskoj priredbi pripremljeni na engleskom jeziku s mnogo plesnih, dramskih, gimnastičkih i pjevačkih točaka.

Predvečer kontakt s Hrvatskom, etwinning vebinar Lidije Kralj koji mogu s lakoćom pratiti iz hotelske sobe jer imamo jaaaako dobar wiferles. Koegici/ cimerici uz put pričam o različitim alatima za vebinare.

Treći dan

Rano jutro iskoristila sam za šetnju plažom i provjeru temperature i okusa Crnog mora. Pridružio mi se i jedan od mnogobrojnih pasa koji šetaju po Varni tako da ne mogu reći da nisam srela ni psa. Potom grupna šetnja gradom, parkom koji su uredila dva Čeha i to matematičara. Park naravno prekrasan, uredan, a pogled podsjeća na naše Bače i Žbirac.

Popodne ostavljeno za kupovinu u Mollu Arena, u kojem ne uočavam nikakvu razliku od zagrebačke arene.

Navečer se vraćamo u školu na oproštajni party. Izmjena poklona, prebogata trpeza koju su pripremili roditelji, pjesma i ples, veliko hvala našim domaćicama.

Došli smo doma

Nema vremena za sređivanje dojmova, odmah povratak u stvarnost. Vrijeme provedeno s kolegama matematičarima na natjecanju Klokak bez granica koristim za diseminaciju najupečatljivijih dojmova. Na velikom odmor uz bugarsku kavu i slatko kolege u zbornici postavljaju tisuću pitanja o našem putovanju, a dan kasnije na seminaru iz informatike pričam o „obligatnosti“ informatike u osnovnoj školi. Naravno i mojim dragim sedmašima prenosim kako njihovi bugarski vršnjaci upravo sada iz matematike obrađuju gradivo pod nazivom kub binoma (koje će oni susresti tek u srednjoj školi). Promatrajući studente informatike na pripremnom satu pitam se ima li smisla toliko muke oko toliko neizvjesnog posla. Profesoru metodičaru uz fotografije prenosim svoju oduševljenost statusom informatike u Bugarskoj i osobne strahove za budućnost nastave istog predmeta kod nas. Svojim optimističnim stavom daje naslutiti da ipak ima još nade ..

Četiri stranice ispisah u trenu, a nisam rekla ni pola. Možda je bilo znakovito i izmjenjivanje bugarskih iskustava s piscem kojeg sretosmo u avionu za Split....

Nastavit će se....?

